

داروهای روانپزشکی:

لاموتریزین

۵

هنگام رانندگی یا کار با ماشین‌آلاتی که نیاز به هوشیاری دارند، باید احتیاط گردد.

- در بیماران با نارسایی کبد، کلیه و یا قلب با احتیاط مصرف شود.
- در صورت بروز تب، بثورات جلدی، علائم مشابه باید دارو قطع شود و به پزشک مراجعه شود.
- قطع ناگهانی این دارو احتمال افزایش دفعات حملات تشنجی را افزایش می‌دهد. در صورت لزوم و طبق نظر روانپزشک معالج دارو به تدریج و طی دو هفته باید قطع شود.

۴

پریمیدون و فنی توئین و فنوباربیتال: می‌تواند مقدار لاموتریزین را در خون کاهش دهد لذا مقدار بیشتری لاموتریزین باید مصرف شود.

نکات قابل توصیه

- از قطع ناگهانی مصرف این دارو باید پرهیز شود مگر در مورد بثورات پوستی شدید. قطع مصرف دارو باید به تدریج حداقل طی ۲ هفته انجام شود.
- دوره درمان با دارو باید کامل شود. این دارو نباید بیشتر از مقدار تجویز شده مصرف شود.
- در صورت فراموش شدن یک نوبت مصرفی دارو، به محض به یاد آوردن، آن نوبت باید مصرف شود، ولی اگر تقریباً زمان مصرف نوبت فراموش شده مقارن با نوبت بعدی مصرف دارو بود، از دو برابر کردن مقدار مصرف دارو باید خودداری گردد.
- به منظور بررسی پیشرفت درمان، مراجعه منظم به پزشک ضروری است.
- به علت بروز تاری دید، سرگیجه و خواب آلودگی،

لاموتریژین (Lamotrigine)

موارد مصرف

لاموتریژین یک داروی ضد تشنج است که یا به تنهایی یا همراه با دیگر داروهای ضد تشنج برای درمان صرع تجویز می‌گردد همچنین به عنوان درمان نگه دارنده در اختلال دو قطبی مصرف می‌شود.

نام تجاری

لامیکتال (Lamictal)

اشکال دارویی

قرص ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرمی

موارد منع مصرف

- حساسیت مفرط به دارو
- مصرف لاموتریژین در دوران بارداری ممکن است خطر ایجاد شکاف لب و شکاف کام را در نوزاد افزایش دهد. لذا پزشک معالج را از باردار بودن خود یا اگر تصمیم به بارداری دارید مطلع سازید.

۱

- به دلیل ترشح در شیر مادر، مصرف دارو در شیردهی توصیه نمی‌شود.

عوارض جانبی

لاموتریژین برخی عوارض جزئی دارد که بیشتر آن‌ها با تنظیم مقدار دارو برطرف می‌شوند. لاموتریژین ممکن است موجب بروز بثورات پوستی، بخصوص طی ۴ ماه اول درمان شود. اگرچه بثورات پوستی ممکن است با ادامه درمان برطرف شود، ولی آن را فوراً به پزشک اطلاع دهید، زیرا ممکن است قطع مصرف دارو ضروری باشد.

برخی از عوارض جانبی لاموتریژین:

بثورات جلدی، خارش، تب، علایم شبه آنفلوآنزا، خواب آلودگی، کاهش حافظه، اختلال در عملکرد کبد، کاهش میزان پلاکت خون، تپش قلب، حساسیت به نور، اختلالات بینایی به صورت دوبینی و تاری دید، گیجی، سر درد، عدم تعادل، تهوع، استفراغ، خستگی، اختلالات گوارشی، یبوست، درد شکمی، خشکی دهان، سرفه،

۲

تنگی نفس و تحریک‌پذیری از عوارض جانبی این دارو هستند.

البته لازم به ذکر است که اغلب این عوارض، در ابتدای درمان با دارو، دیده می‌شود و به مرور نسبت به آن‌ها تحمل ایجاد می‌شود. اگر با مصرف داروها مشکلی دارید، حتماً آن را با پزشک خود در میان بگذارید.

تداخل دارویی:

سدیم والپروات: اثر لاموتریژین را افزایش می‌دهد و آن را طولانی می‌کند. اگر این دو دارو با هم مصرف شوند باید مقدار لاموتریژین را کاهش داد. مصرف همزمان با سدیم والپروات خطرناک است.

کاربامازپین: می‌تواند مقدار لاموتریژین را در خون کاهش دهد اما لاموتریژین می‌تواند عوارض جانبی کاربامازپین را تشدید می‌کند.

استامینوفن: تأثیر درمانی این دارو را کاهش می‌دهد.

۳